

"הרומאן בין סאדאט ובגין התחיל בהאפי-אנד..." שיחות בקאהיר

العرب سواء كانوا من البو أو من
سكان القدس في ان الكلاب تستطيع
ان تهدي اليهم .. وهناك الالف
النك العربية واليهودية للسخرية عن
رائحة اليهود ..
ومن النك ان مناحم بييجن لا
يفهم النكة - هكذا قال لي اوري
الغري صاحب ورئيس تحرير
صحيفة "مات" - معولام -
والوجود الآن في القاهرة .
ولان لايفهم النكة . لقد اصبح
هو شخصيا نكته . ثم يغيب بلك .

מנצור על שיחתו עם אבנרי*
בגין אינו אוהב בדיחות

* אל-אחבאר, 17.3.78.

הופיע בכתבי-עת ערבי, המסקר ספר חדש.
בספר זה מתוארת המגמה הישראלית
להקמת קואליציה גדולה של כל המיעוטים
הלאומיים, הדתיים והעדתיים במרחב, כדי
למגר את הערבים-המוסלמים.
"זה אקטואלי מאד", אמר סיד-
אחמד, "כלכנון תומכת ישראל ב-
מאורנים נגד המוסלמים. בקרין

מאת

אורי אבנרי

אפריקה היא תומכת כאתיופיה,
נגד הסוראנים והסומאליים. המגמה
הזאת הולכת ומתגשמת במצרי-
אות."

גרשא זה צץ בכמה שיחות. הוומנתי
לארוחת-ערב בבית פרטי, שבה השתתפו
כמה אנשים מצמרת האינטליגנציה. השיחה
התגלגלה לאותו ספר, הנוכחים, ביניהם
אחדים מן הראשים המבריקים של הבירה

את ההגדרות המשמשות ביותר
של המצב העגום נתן לי מוחמד סיד-
אחמד, הווגה-הדיעות השמאלי, שהוא אחד
המחות הטובים ביותר בארץ-היאור. "ה-
רומאן בין אל-סאדאט ובגין התחיל בהאפי-
אנד, ומאז הוא הולך לאחור", אמר לי.
בכל השיחות שניהלתי בביקורי בן-
השבועיים בקאהיר, מצאתי אצל בעלי-

שיחי תערובת של פסימיות, חשדנות,
סקרנות, תיסכול, ותמיהה. פסימיות לגבי
רצונה של ממשלת-ישראל להגיע באמת
לשלוש, חשדנות כלפי כוונותיה האמ-
תיות, סקרנות לגבי התהליכים בתוך ישר-
אל, תיסכול בגלל המצב, תמיהה על
קלות-הדעת שבה מניחה ישראל להודמנות
היסטורית לחלוף.
החשדנות ניוונה באחרונה ממאמר ישר-

فكرة!
زارني الكاتب الصحفي الاسرائيلي
المعروف اوري الغري عضو
الكنيسة السابق ورئيس تحرير
مجلة هولام هزاه
قال لي ان مناحم بييجن قام
بدعاية ضخمة لك في احدى العالم
عندما ادعى انك اطلقت عليه
اسم ((شايلاوك))
قلت ان بييجن يستحق عمله

אמין על שיחתו עם אבנרי*
בגין אינו עומד להתאסלם

* אל-אחבאר, 10.3.78.

האיש שכיהן את בגין, "שיילוק" מסביר המסר של מוצטפה אמין

מיוזר התיכון! הוא ירה בבריטים. ו-
הנה, כיום הוא הידיד הטוב ביותר של
הבריטים.
כשהפלסטינים יקבלו מדינה משלהם
— הם יישבו בשקט, למרות שיקבלו
מדינה משלהם רק בחלק מפלסטין.
גם העם הגרמני נאלץ לוותר על מח-
צית ארצו. אז מה? כיום הגרמנים מאו-
שרים. הם באו אל המנוחה. הם נרגעו.

"לא נפקיר את הפלסטינים"

אנחנו איבדנו את חרותנו ואת זכויות-
האדם שלנו ביגלל המילחמה, ביגלל פלס-
טין.

מאז שנוצרה הבעייה הפלסטינית, היו
מאה הפיכות צבאיות בעולם הערבי. אחרי
כל הפיכה צבאית, ההכרזה הראשונה
של הכת השלטת החדשה התחילה ב-
מילים: "למען שיחרור פלסטין..."

איבדנו את חופש-העיתונות שלנו, את
חופש-המיפלות, את החרות הפרלמנטי-
רית, ולמרות זאת לא שיחררנו אף סנטי-
מטר מרובע אחד של אדמת-פלסטין. לי-
היפך, איבדנו גם את המחצית השנייה של
פלסטין.

הפכנו עניים, ביגלל פלסטין! מיליון
אנשים מתגוררים כיום בבית-הקברות ב-
קאהיר, ביגלל פלסטין!

אבל אנחנו מוכנים לסבול עוד מאה
שנים, ולא להשלים עם כיבוש ארצם.
לחמנו בבריטים במשך שמונים שנה,
ובסוף גירשנו אותם.

"עכשיו הרגע הפסיכולוגי הוא לא יחזור!"

אילו הייתי ישראלי, הייתי אומר לעם
הישראלי: זוהי הזדמנות הטובה ב-
יותר שאי-פעם תהיה לכם.
בעוד עשר שנים לא יהיו אל-סאדאט,
המלך חאלד, המלך חסן. אלה הם אני-
שים סביבים. הדור הזה יהיה זקן מדי.
יבוא דור אחר. אולי לא תמצאו עוד
אדם סביר אחד שידבר איתכם!

בעוד עשר שנים, יהיו לערבים יותר
בני-אדם, יותר נשק, יותר כסף — ומה
שהעולם הערבי ירצה לקבל בעוד עשר
שנים, לא יחיה מה שהוא מוכן לקבל
עכשיו.

אצלנו הרבה יהודים.
כאשר היטלר גירש את היהודים, רבים
מהם באו הנה. קיבלנו אותם בזרועות
פתוחות. שלא יאשימו אותנו באנטי-
שמיות!

"המצרים אהדו את הורגי הלורד מוין"

העם המצרי כולו אחד את שני הבחור-
רים היהודיים, שהרגו את הלורד מוין
בקאהיר. תבענו מן הממשלה המצרית
להמתיק את דינם. אבל הבריטים לחצו
להוציא אותם להורג, והממשלה לא יכלה
לעמוד בלחץ. לכן הם ניתלו.

"התיידדתי עם נדוני פרשת לבון"

הפרתי היטב את נידוני פרשת לבון
משנת 1954. ישבנו יחד בכלא טורה,
מדרום לקאהיר.
כאשר שיחררו אותם אחרי מילחמת
1967, במיסגרת חילופי השבויים, הם
באו לתא שלי להיפרד ממני. אמרתי
להם: אני מאמין שמצריים תהיה דמור-
קרטית, ואם הישראלים הם כולם אני-
שים ישרים כמו שאתם אומרים, ואם
יהיו הגוונים כלפינו כשם שאתם הייתם
הגוונים כלפי, יהיה שלום תוך חמישה
ימים!

"צריכים לעשות שלום עם טרוריסטים"

בקשר עם מעשה-הטרור שאירע בשבת
האחרונה ליד תל-אביב, אני רוצה להגיד
לכם:

אין ביטחון בלי שלום. הישראלים
צריכים להבין זאת.
אנחנו רוצים בשלום כדי שלא ייהרגו
אנשים, לא בישראל ולא במצריים.
כאשר משיגים פיתרון מדיני לבעיות,
נגמר הטרור. כך זה תמיד.
קח אותנו. אנחנו ירינו בבריטים, כדי
שיצאו מארצנו. עסקנו בטרור. הטרור
הזה נגמר ברגע שהשגנו שלום עם ה-
בריטים.
האמריקאים ירו בבריטים. זה נגמר
כשהשיגו את עצמאותם.
מר בגין ירה בבריטים. הרי מר בגין
בכלל הכניס את הטרור לראשונה ל-

לחתוך בשר מגופנו!
אילו אמרו לנו מראש שהישראלים
רוצים נתח מאדמת מצריים, לא היינו
נותנים לנשיא אל-סאדאט לנסוע ליר-
שלים!

אני הייתי העיתונאי הראשון במצריים
שכתב מאמר של תמיכה בהחלטת אל-
סאדאט, לנסוע לירושלים. זה פורסם ב-
יום השבת בבוקר, כמה שעות לפני ש-
המריא. כאשר הודיע אל-סאדאט על יו-
מתו, היו הכל המומים. גם העיתונאים
היו בהלם. הם לא ידעו איך יגיב העם.
הם לא העזו לכתוב. אני כתבתי וביכרתי
את אל-סאדאט. ואז התברר שהעם כולו
עיומו.

לכן כאב לי כל-כך כאשר נסתבר כי
בגין רוצה מאיתנו אדמה מצרית, למען
ההתנחלויות שלו. הרגשתי: הותכים
בבשר החי שלנו. וזה, כמובן, העלה את
דמותו של שיילוק, שתבע במחזה לחתוך
ליטרת-בשר מגופו של יריבו.

"המצרים לא היו מעולם אנטי-שמים"

טוענים שהשתמשתי, כאילו, בכינוי
אנטי-שמי.
איך אני יכול להיות אנטי-שמי? הרי
אני שמי בעצמי!
במצריים לא היתה מעולם אנטי-
שמיות. להיפך! בשנת 1924 נבחר היהודי
הראשון לסנאט המצרי — הרבה זמן
לפני שנבחר היהודי הראשון לסנאט ה-
אמריקאי. הוא נבחר במחוז שלא היה
בו אף יהודי אחד. כל הבחורים היו
מוסלמים. הוא המשיך בכהונתו עד ה-
מהפכה, בשנת 1952.
גם כאשר יסדנו את העיתון הזה, עבדו

כל ישראלי מכיר עתה את שמו של
מוצטפה אמין. דאג לכך מנחם בגין
עצמו, כאשר חולל משבר במשא-ומתן
המצרי-ישראלי בעיקבות מאמר שבו כינה
אמין את בגין, "שיילוק", על שם הדמות
היהודית במחזהו של ויליאם שקספיר
"הסוחר מוונציה".

מוצטפה אמין, גבה-קומה, פעיל מאד
למרות גילו (הוא צריך להיות מעל לגיל
ה-70), קיבל אותי פעמיים בלישכתו, ב-
קומה העשירית של בניין העיתון היומי
"אל-אחבאר", השוכן בקירבת בניין "אל-
אחראס", במרכז השכונה העתיקה ו-
הענייה בולאק. בכניסה לבניין מוצב פסל
של אחיו המנוח, שעיומו יסד ב-1944 את
האימפריה העיתונאית שלו.
הקאריירה של אמין נפסקה, כאשר
נאסר על-ידי גמאל עבד-אל-נאצר והור-
אשם בריגול לטובת ארצות-הברית. הוא
ישב במשך תשע שנים בכלא. "אולי בגלל
זה נשמרתי טוב ואני נראה צעיר מגילי",
הוא מתלוצץ.

את הדברים הבאים אמר במהלך שתי
שיחותינו, שנמשכו כשעתיים. הן נערכו
לפני ואחרי מעשה-ההוועה בתל-אביב,
ולפני הפלישה ללבנון.
כשאמרתי לו, בראשית השיחה, שמר
בגין מרבה להזכיר את שמו מאז כינה
אותו, "שיילוק", אמר: "אולי אני צריך
לשלם למר בגין קומיסיון, עבור הפיר-
סומות".
בכל-זאת למה התכוונת כאשר בחרת
בכינוי זה דווקא?

"בגין רוצה לחתוך בבשר גופנו!"

באיסמאעיליה הרגשתי שמר בגין רוצה